

Откраднѫ ил. св. **Открадвамъ** ил. дл. украду, краду, похищу, похищаю: Стоите имъ (на самодивитѣ) рѣкли откраднѫ. *Д.* 4, 21. Истина не съмъ гы откраднѫль (парыты). *Л. Д.* 1873 р. 245. Аполлинесъ открадваще за неговата Венусъ отъ тази комшийка иѣщо и оттатъ изпишеше иѣкой хубавъ ность или очи. *Л. Д.* 1875 р. 129. Кату спаль той, дошло ждно дяволче да му уктраде воловету. *Д.* р. 142. На сонъ мома сѣ открада—Открадъ ил. се рустъ Войвода. *М.* 174.

Открай нар. сначала: Ты открай си бѣше се тай мэрзелива и работяше само кога-то капитания я пакараше. *Л. Д.* 1875 р. 146. Училищата ни бѣхъ открай неурядни още и недостаточни отъ нуждныти науки. *Л. Д.* 1869 р. 176. Подойката еще открай веднага да ся навыкне на тия часове за подадяніе. *иб.* р. 93.

Откриѫ ил. св. **Откривамъ** ил. дл. 1) открою, открываю: Ой вази, недини брати, На ви дѣйстѣ сложите ил., На ви триста открийтѣ ил., Да ил видихъ бѣла лв ил, Бѣла лв ил както бѣше. *Д.* 50, 60—64. Сложихъ ил открихъ ил. *иб.* 65. Вечерта предъ Водици оставасть стомните открайни и празни, а утро-то гы наполпуваетъ, и паквасвѣть въ реката квасотъ. *М.* р. 523. 2) открою, отираю (что-либо неизвѣстное): Коломбъ открыль Америка.—Открицѣ время пѣщичко! *Г. П.* 166.

Откроѫ ил. св. **Откроявамъ Откроивамъ** ил. дл. 1) открою, открѣиваю; отрѣжу, отрѣзываю: Той ми открои единъ голѣмъ поризапникъ отъ ченичния лѣбъ. 2) оттѣю, оттѣняю: Чернитѣ му вѣжди, като черно кадифе, откroyвахъ блѣдността на лицето му. *Тб.* 87. 3) рѣшу, рѣшаю: Мишка-та откроила да раширочи дупка-тѣ. *Сб.* 69.

Открѣтъ ил. св. **Открѣтвамъ** ил. дл. вырву, вырываю (см. искрѣтъ): Ако рече чловѣкъ да раскопае иѣкой трѣсей ще види, че ся копае тѣрдъ тежко и една може да ся открятятъ цѣли кражелѣ угисъ ліе. *Л. Д.* 1872 р. 238. Открѣтъ са **Открѣтвамъ** са оторвуси, отрываюсь: На врѣхъ спилять се видѣше камтиакъ и потрошени керниче, като че въ една минута ште се откряти и сгромолиса на доле. *Тб.* 107. Като се откряти подъ краката ми земита (*so rutscht der Plunder unter mir ab*), тѣрдлихъ се на доль на десетъ раскрача. *Рат.* 69.

Откѣплектъ с. м. кусокъ, отрывокъ: Водата така уносila съ себе трохи и откѣплещи и ситенъ прахъ. *Л. Д.* 1872 р. 129. Най-сѣтиѣ дрисъкътъ може да бѫде зеленикътъ съ малки тѣмиозелени откѣплещи праличини на тѣнка покосена тревѣ. *иб.* 1871 р. 128. (см. парче).

Откѣщъ ил. св. **Откѣшамъ Откѣшвамъ** ил. дл. отломлю, отламываю: Повеа ветаръ отъ море, Откѣшилъ транка маслинка. *М.* 291. Помина лудо въ градина, Откѣшилъ мишка неген-отъ. *М.* 488. Тѣртии грапъ маслинка, Удрила моме, по лицу. *В.* 337. Вѣнѣтъ ми вѣт-